

คำชี้แจง

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เล่มนี้ จัดพิมพ์โดย บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด

ผู้เรียบเรียง	๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรพรรณ	ชมวัฒนา
	๒. ดร.สมชาย	ฟ่อนรำดี
	๓. อาจารย์สุชุมลย์	มณฑปใหญ่
ผู้ตรวจ	๑. อาจารย์กชกร	เทศมยา
	๒. อาจารย์วรรณะ	ตันเจริญผล
	๓. อาจารย์วีระกิจ	สุวรรณพิทักษ์
บรรณาธิการ	๑. ดร.นิพัทธ์	กาญจนะหุต
	๒. อาจารย์แก้วกนกกาญจน์	เนคมานุรักษ์

หนังสือเล่มนี้ประกันคุณภาพโดยผู้ผลิต และจะต้องส่งให้สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตรวจสอบประเมินคุณภาพทางวิชาการ เพื่อกำหนดให้ใช้ในสถานศึกษาแทนใบประกันคุณภาพของสำนักพิมพ์ กรณีที่พบข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด กรุณาแจ้งให้สำนักพิมพ์ทราบเพื่อดำเนินการตามทีระบุนในใบประกันคุณภาพสื่อฯ (ปกหลัง) พร้อมทั้งแจ้งให้สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาทราบด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ใช้หนังสือในสถานศึกษาต่อไป

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน

ดนตรี-นาฏศิลป์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ผู้เรียบเรียง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรพรรณ ชมวัฒนา
ดร.สมชาย ฟ่อนรำดี
อาจารย์สุชุมลย์ มณฑปใหญ่

ผู้ตรวจ
อาจารย์กชกร เทศมยา
อาจารย์วรรณะ ตันเจริญผล
อาจารย์วีระกิจ สุวรรณพิทักษ์

บรรณาธิการ
ดร.นิพัทธ์ กาญจนะหุต
อาจารย์แก้วกนกกาญจน์ เนคมานุรักษ์

พิมพ์ครั้งที่ ๑
จำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม
ISBN : 978-616-05-5184-2

สงวนลิขสิทธิ์
บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด
พ.ศ. ๒๕๖๔
website : www.iadth.com

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.)
๑๒๕๖/๙ ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐-๒๒๔๓-๘๐๐๐ (อัตโนมัติ ๑๕ สาย), ๐-๒๒๔๑-๘๙๙๙
แฟกซ์ : ทุกหมายเลข, แฟกซ์อัตโนมัติ : ๐-๒๒๔๑-๔๑๓๑, ๐-๒๒๔๓-๗๖๖๖

คำนำ

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ดนตรี-นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วย

สาระที่ ๒ ดนตรี

มีเนื้อหาเกี่ยวกับสีสรรของเสียง สร้างสรรค์จังหวะดนตรี ขับร้องเพลงพาเพลิน และดนตรีในท้องถิ่น

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มีเนื้อหาเกี่ยวกับสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว นาฏยศัพท์และภาษาท่า สร้างสรรค์ท่าทางประกอบเพลง และการละเล่นพื้นบ้านของไทย

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้สอนและผู้เรียน หนังสือเรียนเล่มนี้จึงได้จัดทำเนื้อหาที่ทันสมัย มีกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) นอกจากนี้ยังได้สอดแทรกข้อมูลเกี่ยวกับจุดประกายความคิด เพิ่มเติมเสริมความรู้ รักษ์โลก ทักษะชีวิต และอาชีพ ปลอดภัยไว้ก่อน โครงการสัปดาห์กิจกรรมพัฒนาการอ่าน คำศัพท์น่ารู้ และผังสรุปสาระสำคัญสู่การสร้างความรู้

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเรียนเล่มนี้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

ผังสาระการเรียนรู้ดนตรี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

๑

สีสรรของเสียง

หน้า

- สีสรรของเสียงมนุษย์ ๗
- สีสรรของเสียงเครื่องดนตรี ๙
- คุณลักษณะของเสียงดนตรี ๑๓

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

๒

สร้างสรรค์จังหวะดนตรี

หน้า

- การเล่นเครื่องดนตรีประกอบเพลง ๒๐
- การขับร้องและเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเนื้อหาในบทเพลง ๒๔

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

๓

ขับร้องเพลงพาเพลิน

หน้า

- การขับร้องเพลง ๓๑
- ความหมายและความสำคัญของบทเพลงที่ใช้ขับร้อง ๓๒
- ดนตรีในโอกาสพิเศษต่าง ๆ ๓๔

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

๔

ดนตรีในท้องถิ่น

หน้า

- ลักษณะของเพลงและดนตรีพื้นเมือง ๔๗
- เพลงและดนตรีพื้นเมืองของไทย ๔๘
- ๔ ภาค ๕๐
- ประโยชน์ของเพลงและดนตรีพื้นเมือง ๕๘

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕

๕

หน้า

สร้างสรรค์การเคลื่อนไหว

๖๓

- การเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ๖๔
- การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ๖๕
- การเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ ๖๖
- การประดิษฐ์ท่าจากการเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ๖๗

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖

๖

หน้า

นาฏยศัพท์และภาษาท่า

๗๕

- นาฏยศัพท์ ๗๖
- ภาษาท่า ๘๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗

๗

หน้า

สร้างสรรค์ท่าทางประกอบเพลง

๘๖

- การใช้นาฏยศัพท์และภาษาท่าประกอบจังหวะ ๘๗
- มารยาทในการชมการแสดง ๙๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘

๘

หน้า

การละเล่นพื้นบ้านของไทย

๑๐๓

- ที่มาของการละเล่นพื้นบ้านของไทย ๑๐๔
- การละเล่นพื้นบ้านกับการดำรงชีวิตของคนไทย ๑๐๕
- การละเล่นพื้นบ้านของไทย ๔ ภาค ๑๐๖
- ตัวอย่างการละเล่นพื้นบ้านของไทย ๔ ภาค ๑๐๗

๔ ๒.๑

ตัวชี้วัดข้อ ๑	จำแนกแหล่งกำเนิดเสียงที่ได้ยิน	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ สีสันของเสียง
ตัวชี้วัดข้อ ๒	จำแนกคุณสมบัติของเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ สีสันของเสียง
ตัวชี้วัดข้อ ๓	เคาะจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลง	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ สร้างสรรค์จังหวะดนตรี
ตัวชี้วัดข้อ ๔	ร้องเพลงง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับวัย	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ สร้างสรรค์จังหวะดนตรี หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ขับร้องเพลงพาเพลิน
ตัวชี้วัดข้อ ๕	บอกความหมายและความสำคัญของเพลงที่ได้ยิน	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ขับร้องเพลงพาเพลิน

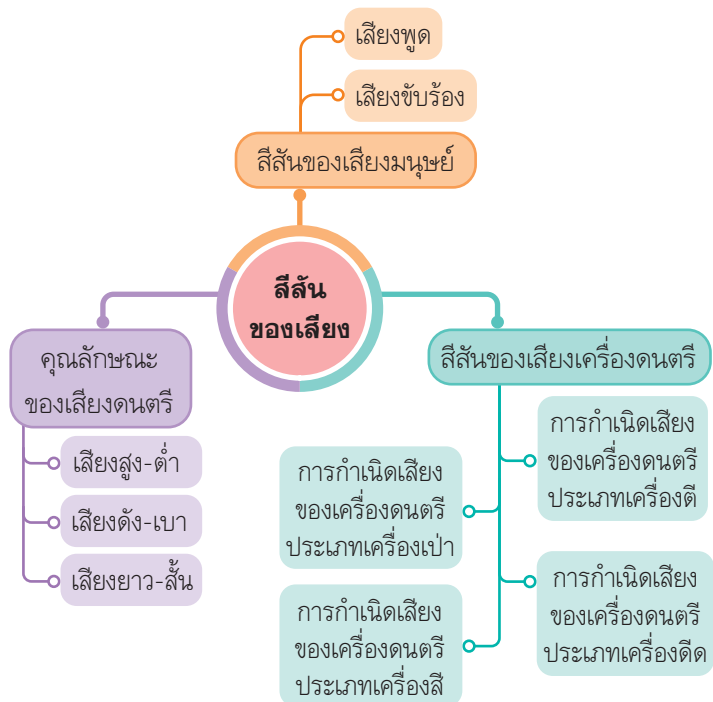
๔ ๒.๒

ตัวชี้วัดข้อ ๑	บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น โดยใช้คำง่าย ๆ	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ดนตรีในท้องถิ่น
ตัวชี้วัดข้อ ๒	แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่น	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ขับร้องเพลงพาเพลิน

สีสันทของเสียง

ผังสาระการเรียนรู้

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

1. จำแนกแหล่งกำเนิดเสียงที่ได้ยิน (ศ ๒.๑ ป.๒/๑)
2. จำแนกคุณสมบัติของเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี (ศ ๒.๑ ป.๒/๒)

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. สีสันทของเสียงเครื่องดนตรีและสีสันทของเสียงมนุษย์
2. การฝึกโสตประสาท การจำแนกเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น

สาระสำคัญ

1. เสียงมนุษย์มีลักษณะต่างกัน แบ่งเป็นเสียงพูดและเสียงขับร้อง
2. เครื่องดนตรีแต่ละประเภทมีการกำเนิดเสียง วิธีการบรรเลง และคุณลักษณะของเสียงที่แตกต่างกัน เมื่อนำมาบรรเลงร่วมกันจะเกิดเป็นเพลงที่มีทำนองเสียงที่ไพเราะ

ที่มา : Shutterstock.com

จุดประกายความคิด

เสียงของมนุษย์ในลักษณะใด
ทำให้รู้สึกมีความสุข

สีสันทของเสียงมนุษย์

เสียงของมนุษย์แต่ละคนมีลักษณะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน เสียงของมนุษย์แบ่งออกเป็น **เสียงพูด** และ **เสียงขับร้อง** ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

เสียงพูด

เกิดจากการเปล่งเสียงออกมาผ่านลำคอและช่องปาก เช่น เสียงพูดคุย เสียงหัวเราะ เสียงร้องไห้ เสียงพูดของแต่ละคนจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเพศและวัย

เสียงขับร้อง

เกิดจากการเปล่งเสียงลักษณะเดียวกันกับเสียงพูด โดยจะต้องเปล่งเสียงให้ตรงกับทำนองและจังหวะของเพลง เพื่อให้เพลงที่ขับร้องมีความไพเราะ น่าฟัง

ทักษะชีวิตและอาชีพ

อาชีพนักพูด เป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะในการพูด ซึ่งนักพูดที่ดีจะต้องสามารถโน้มน้าวอารมณ์ผู้ฟังให้มีส่วนร่วมตามไปด้วย ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

เสียงขับร้องของมนุษย์แบ่งออกเป็น ๔ เสียง ดังนี้

๑. เสียงสูงของผู้หญิง เรียกว่า **โซปราโน**

๒. เสียงต่ำของผู้หญิง เรียกว่า **อัลโต**

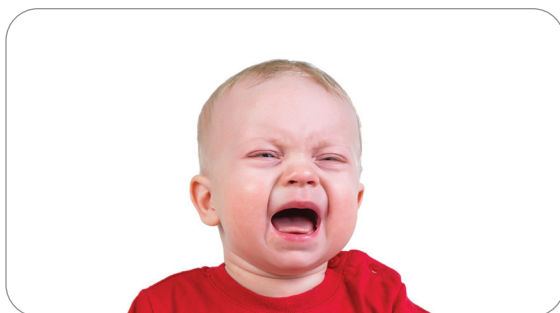
๓. เสียงสูงของผู้ชาย เรียกว่า **เทเนอร์**

๔. เสียงต่ำของผู้ชาย เรียกว่า **เบส**

สีสันทของเสียงมนุษย์มีความหลากหลายและแตกต่างกันซึ่งลักษณะของเสียงมนุษย์ยังสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้อีกด้วย เช่น

เสียงพูดคุย หัวเราะ อาจทำให้รู้สึกมีความสุข
ที่มา : Asada Nami (๒๕๖๓)/Shutterstock.com

เสียงร้องไห้ อาจทำให้รู้สึกเสียใจ กังวลใจ
ที่มา : Serg_dibrova (๒๕๕๖)/Shutterstock.com

เสียงร้องเพลง จังหวะสนุกสนาน
อาจทำให้รู้สึกคึกคัก สนุกสนาน
ที่มา : Mongkorn (๒๕๕๘)/Shutterstock.com

เสียงบรรเลงดนตรีจังหวะช้า
อาจทำให้รู้สึกโศกเศร้า
ที่มา : Nanajiang (๒๕๖๐)/Shutterstock.com

สีสันทของเสียงเครื่องดนตรี

การกำเนิดเสียงของเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ
มีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

การกำเนิดเสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี

เสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตี เกิดขึ้นมาจากการตีเกราะ เคาะไม้ ปรบมือ ของมนุษย์ ซึ่งทำให้เกิดเสียงดังและมีลักษณะเสียงต่าง ๆ ทำให้มนุษย์เกิดการพัฒนามาเป็นเครื่องดนตรีประเภทตีขึ้น

เสียงของเครื่องดนตรีประเภท**เครื่องตี** เกิดจากการกระทบกันของวัตถุชนิดต่าง ๆ เช่น โลหะ ไม้ หนังสัตว์ จนเกิดเป็นเสียงที่ดังกังวานหรือหนักแน่น เช่น

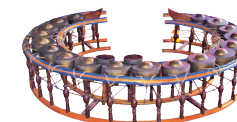
• เครื่องดนตรีไทยประเภทเครื่องตี

ตะโพน

ระนาดเอก

ม้องวงใหญ่

จิ่ง

• เครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องตี

กลองเบส

กลองชุด

ไซโลโฟน

ฉาบ

การกำเนิดเสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า

เสียงของเครื่องดนตรีประเภท**เครื่องเป่า** เกิดจากการบังคับลมที่พอเหมาะให้ผ่านเครื่องเป่าลักษณะต่าง ๆ ตามวิธีการเป่า จนเกิดเป็นเสียงที่ไพเราะ น่าฟัง เช่น

- เครื่องดนตรีไทยประเภทเครื่องเป่า

เป้ใน

ขลุ่ยเพียงออ

เป้ชวา

- เครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่า

ฟลูต

ทรัมเป็ต

แซ็กโซโฟน

การกำเนิดเสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องดีด

เสียงของเครื่องดนตรีประเภท**เครื่องดีด** เกิดจากการใช้นิ้วหรือวัตถุดีดที่สายเพื่อให้เกิดเสียงก้องกังวาน ไพเราะ น่าฟัง เช่น

- เครื่องดนตรีไทยประเภทเครื่องดีด

จระเข้

กระຈប់เป้

พิน

- เครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องดีด

ฮาร์ป

กีตาร์

แบนโจ

ทักษะชีวิตและอาชีพ

อาชีพช่างทำเครื่องดนตรี เป็นอาชีพที่ต้องสร้างเครื่องดนตรีขึ้นมา ดังนั้นช่างทำเครื่องดนตรีจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านเครื่องดนตรี ระดับเสียง จึงจะสามารถสร้างเครื่องดนตรีที่มีเสียงไพเราะได้

การกำเนิดเสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสี

เสียงของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสี เกิดจากการเสียดสีกัน ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนและเกิดเป็นเสียงดังก้องกังวาน มีเสียงแหลมสูงหรือเสียงทุ้มต่ำ เช่น

- เครื่องดนตรีไทยประเภทเครื่องสี

ซออู้

ซอด้วง

ซอสามสาย

- เครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องสี

ไวโอลิน

เชลโล

ดับเบิลเบส

เพิ่มเติมเสริมความรู้

ซออู้ มีเสียงทุ้ม กระจกลอกซอทำจากกะลามะพร้าว แกะสลักกลวดลายสวยงาม ชึงหน้าซอด้วยหนังวัว

ซอด้วง มีเสียงแหลม กระจกลอกซอทำจากไม้ ไม้ไผ่ หรืองาช้าง ชึงหน้าซอด้วยหนังงู

คุณลักษณะของเสียงดนตรี

เครื่องดนตรีทุกประเภทสามารถทำให้เกิดเป็นเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้นได้ ซึ่งจะมีลักษณะเสียงแตกต่างกันไปตามชนิดของเครื่องดนตรี ดังนี้

เสียงสูง-ต่ำ

เครื่องดนตรีบางชนิดให้เสียงสูง เช่น ซอด้วง ปี่นอก ไวโอลิน และบางชนิดให้เสียงต่ำ เช่น ซออู้ ดับเบิลเบส **เสียงสูง**เป็นเสียงที่มีความถี่มาก ส่วน**เสียงต่ำ**เป็นเสียงที่มีความถี่น้อย

QR CODE
เรื่อง
คุณลักษณะ
ของเสียงดนตรี

- เครื่องดนตรีที่มีเสียงสูง เช่น

ซอด้วง

ปี่นอก

ไวโอลิน

- เครื่องดนตรีที่มีเสียงต่ำ เช่น

ซออู้

ดับเบิลเบส

บาสซูน

เสียงดัง-เบา

เสียงของดนตรีมีทั้งเสียงดัง-เบา ถ้าเครื่องดนตรีชนิดนั้นให้เสียงดังมากจะทำให้รู้สึก**ตื่นเต้น** ถ้าให้เสียงเบาจะทำให้เกิดความรู้สึกสงบ เช่น ถ้าตีกลองใบใหญ่มาก ๆ ตีแรง ๆ เสียงก็จะดังมาก ทำให้รู้สึกตื่นเต้น ถ้าลดระดับความแรงในการตี เสียงกลองก็จะเบาลง

ที่มา : Kaipungyai (๒๕๖๐)/Shutterstock.com

เสียงยาว-สั้น

เสียงยาว คือ เสียงของเครื่องดนตรีที่มีช่วงเสียงกว้าง ยาว เช่น การตีฉิ่ง ถ้าตีเป็นเสียงดัง “ฉิ่ง” จะเป็นเสียงยาว แต่ถ้าตีเป็นเสียงดัง “ฉับ” จะเป็นเสียงสั้น หรือฆ้องจะให้เสียงยาว และก้องกังวานนานกว่าเสียงของฉิ่ง

เสียงของดนตรีที่มีลักษณะ**เสียงสั้น** คือ เครื่องดนตรีที่มีเสียงเกิดขึ้นในระยะสั้น ๆ เช่น กรับ

การตีฉิ่ง

การตีกรับ

เพิ่มเติมเสริมความรู้

การฟังเสียงที่ดังมาก ๆ ทุกวัน หรือบ่อยครั้ง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อหู ทำให้ไม่ได้ยินเสียงต่าง ๆ หรือเรียกว่า **หูหนวก**

กิจกรรมพัฒนาการอ่าน

นักเรียนอ่านคำและความหมายของคำต่อไปนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
คุณลักษณะ	คุณ-นะ-ลัก-สะ-ณะ	เครื่องหมายหรือสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึง ความดีหรือลักษณะประจำ
คุณสมบัติ	คุณ-นะ-สม-บัติ	คุณงามความดี คุณลักษณะ ประจำตัวของบุคคล ลักษณะ ประจำของสิ่งนั้น ๆ
บรรเลง	บัน-เลง	การทำเสียงเพลงด้วยเครื่องดนตรี
สงบ	สะ-หงบ	ระงับ หยุดนิ่ง ปราศจากสิ่งรบกวน

คำศัพท์น่ารู้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
sing	ซิง	ร้องเพลง
sound	ซาวนด์	เสียง
speak	สปีค	พูด

G

ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล (Gathering)

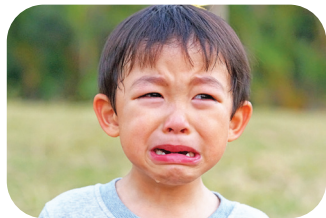
๑. นักเรียนสังเกตภาพแล้วร่วมกันบอกว่าลักษณะเสียงของมนุษย์ที่เกิดจากภาพเป็นเสียงอย่างไร

ภาพที่ ๑

ภาพที่ ๒

ภาพที่ ๓

ภาพที่ ๔

ที่มา : Shutterstock.com

๒. นักเรียนร่วมกันศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องสีสันทันของเสียงจากหนังสือเรียนและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ จากนั้นร่วมกันนำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียน

P

ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing)

๓. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของเสียงมนุษย์ว่า มีคุณลักษณะเสียงดังหรือเบา ตามหัวข้อ ดังนี้
- เสียงพูดของผู้หญิง
 - เสียงพูดของคนชรา
 - เสียงตะโกนของเด็กชาย
 - เสียงกระซิบของเด็กหญิง

๔. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีจากภาพว่ามีคุณลักษณะเสียงอย่างไรตามหัวข้อ ดังนี้

ดัง-เบา

สูง-ต่ำ

ยาว-สั้น

ภาพที่ ๑

ภาพที่ ๒

ภาพที่ ๓

ภาพที่ ๔

ภาพที่ ๕

ภาพที่ ๖

๕. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นโดยตอบคำถามกระตุ้นความคิด ดังนี้
- ๑) สิ่งใดที่ทำให้เสียงพูดของมนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกัน
 - ๒) สิ่งใดบ้างที่ทำให้เครื่องดนตรีแต่ละประเภทมีเสียงที่แตกต่างกัน

A1

ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge)

๖. นักเรียนเลือกคำมา ๑ คำ แล้วฝึกออกเสียงเป็นลักษณะเสียงต่าง ๆ ดังนี้
- เสียงสูง
 - เสียงต่ำ
 - เสียงสั้น
 - เสียงยาว
 - เสียงดัง
 - เสียงเบา

๗. นักเรียนแบ่งกลุ่ม สำรวจเสียงต่าง ๆ รอบตัวนักเรียนแล้วบอกว่า เสียงที่ได้ยินเป็นเสียงลักษณะใด เสียงสูง-ต่ำ เสียงดัง-เบา เสียงยาว-สั้น และเกิดจากสิ่งใด แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึก โดยทำลงในสมุดของตนเอง ดังตัวอย่าง

แบบบันทึกการสำรวจเสียงต่าง ๆ รอบตัว

เสียงที่ได้ยิน	ลักษณะของเสียง						เกิดจาก
๑. _____	☐ สูง	☐ ต่ำ	☐ ดัง	☐ เบา	☐ ยาว	☐ สั้น	_____
๒. _____	☐ สูง	☐ ต่ำ	☐ ดัง	☐ เบา	☐ ยาว	☐ สั้น	_____

A2 ขั้นสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill)

๘. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการสำรวจลักษณะเสียงต่าง ๆ รอบตัว หน้าชั้นเรียน โดยเพื่อนกลุ่มอื่นและครูร่วมกันประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะ

S ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self-Regulating)

๙. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินผลงานกลุ่มของตนเอง อภิปราย และแสดงความคิดเห็น แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้ดีขึ้น
๑๐. นักเรียนร่วมกันจำแนกประเภทคุณลักษณะเสียง แล้วฝึกเลียนเสียงต่าง ๆ ให้ไพเราะ จากนั้นนำไปใช้พากย์เสียงประกอบการเล่านิทานอย่างง่าย เพื่อสร้างความสุขและความบันเทิงให้ผู้อื่น

โครงการสู่นวัตกรรม

นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันนำลีลันของเสียงมนุษย์และเสียงของเครื่องดนตรีไปพากย์นิทานที่ชื่นชอบ กลุ่มละ ๑ เรื่อง แล้วนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจ หรือผ่านสื่อออนไลน์ต่าง ๆ

ผัง

สรุปสาระสำคัญสู่การสร้างความรู้

